

intellectus separatus, non à materia, sed à Diuina natura, utpote quæ est vnitas, at vero essentia angeli est alteritas, uti infra clarius. Per intelligentiam autem & intellectum separatum intendimus substantiam intelligibilem, liberam ab omni crassa & putrescibili corporis male, immortalis, insensibilis, cunctis adsistens, cunctis influens; quibus denuo concludere possumus, Intelligentiam, Dæmonem, & Spiritum esse eiusdem naturæ atque conditionis.

Nomina etiam iis ab eorum origine & dignitate sunt inscripta, videlicet *Sancti, nutus DEI, & diuini vultus*, Imo vero & *Dij* nuncupantur, & Angeli pro Diis interpretantur: Atque etiam Dionysius eos *agal mata*, id est præclara & polita specula vocat, in quibus gloria & splendor diuinus recipiuntur, atque ob formarum istiusmodi vbiuitatē, dixerunt Platonici omnia diis fuisse plena, quos tamen vnico Ioui referebant, quasi ipsorum parenti, nam à profapia increata orti sunt, atque fulgidam suam gloriam acceperunt. Ad nomina quæ iis imponuntur, propter cognomina hominum quibus administrabant, quod attinet, talia iis nomina à sacris scripturis imponi legimus, videlicet apud Esdræ nomen Archangeli *Ieremiel*, à Ieremia Propheta, *Zachariel* à Zacharia, *Vriël* ab Vria Propheta, quem occidit Ioaachim: Sic Samuel, Ezechiel, Daniel, tum prophetarum tum & Angelorum sunt nomina. Porro etiam Phaniel & angeli & loci nomen est, in quo per totam noctem luctatus est Iacob, Ex quibus patet, quod nonnunquam spirituum nomina accipiantur à rebus ipsis quibus præficiuntur, videlicet siue stellis, siue hominibus, siue locis.

Denique à naturarum contrarietate bona & mala dicuntur, At vero, quoniam de his latiore mentionem in sequentibus habebimus, vbi de Angelorum differentia verba faciemus, ad ipsorum compositionem saltu quidem leui descendemus.

C A P. II.

De Angeli Essentia & compositione, quid sit eius externum, quidque internum?

Magna orta est inter philosophorum atque theosophorum peritiores *De consistentiâ Angelicâ* disputatio atque discrepantia, cum quidam (inter quos Damascenum, Thomam, atque Dionysium nomine) affirmant Angelum esse quid absolute incorporeum. At vero, Basilus, Origenes, Gregorius atque Mercurius Trimegistus cum tota Academicorum Schola eum vult esse substantiam corpoream, & quod absque errore Angeli possint dici corpora Augustinus supra Genes. verbis expressis ait dæmones, aera, atque ignea esse animalia, & consequenter iis corpora aerea assignare videtur; nam alibi asseuerare haud dubitat, angelos ab initio creationis suæ corpora habuisse aerea, ex puriori superioris aeris parte formata ad agendum idonea, & non ad patiendum, malos autem angelos lapsu mutatos fuisse, quoad corpus in aeris crassioris qualitatē, ut etiam pati atque igne torqueri possint: Quæ etiam corpora angelis assignata sunt à Deo in creatione nos docet Basilus, videlicet quando dicit esse spiritus tenues, aereos, & puros, Artesius in clauæ sapientiæ ait Diaboli externum esse aerem, eius vero internum ignem, ob quam causam docet Diabolo facillimum esse, respectu sui externi, cum spiritu aereo in homine coniungi, atque hac via morbos æstuolos procreare.

Ad nostram autem opinionem quod attinet, certissimum est, & ratione aperta comprobatum, quod Basilus, Gregorius, Origenes, & Academici omnes à veritate minime in eo deuiarint, quod dixerunt dæmones seu angelos esse quoad eorum externum ex aere incorporatos, vnde & pro aeris increassitie aut tenuitate variatione diuersa, varii inueniuntur in mundo dæmonum ordines, natura & conditione inter se discrepantes; nam uti obseruatum est in ordine naturæ aerem subtilē nihil esse præter merum ignem, & aerem mediocre præter ventum, eiusque crassum in naturam aquæ commigrare, cuius tandem spissum est ipsa terra, ita quidem ob eundem plane respectum, dæmonum alii sunt ignei, alii aerei, alii aquei, & nonnulli terrei, atque consequenter omnes respectu ipsorum externi sunt aerei mere, hoc est subtiliter corporei; quatenus aerei.

Nam quis in philosophia quodammodo versatus ignorare potest aquam pluuiam prius fuisse nubem densam, & nubem densam à vaporis nebulosi specie fuisse prius derivatam, atque ille vapor nebulosus qui oculis comparere solet, et vapor inuisibilis, qui est primus gradus progressionis ab aere mediocri & inuisibili, ad illum spissum & visibilem, quæ alteratio fit per gradus spissitudinis; Pari ergo ratione necesse est, quod ad variam angelorum constitutionem respectum habemus, atque hinc oritur mysterium mutationis angelicæ ab vna in aliam speciem, à forma visibili in inuisibilem, & è regione; vnde certum est, quod angeli quatenus aerei, eatenus sunt corporei; nam nisi aer in sua natura inuisibilis esset corporeus, impossibile esset, ut in corpus visibile condensaretur; nam quod facit tale est semper magis tale, in suo exordio, nec certe quicquam quid dare potest quod ipsum non habet, at aer appositione facit nubem aquam, & terram, via condensationis; quare procul dubio naturam corpoream in se habet, aut in corporis speciem alterari erat impossibile; Hæc ergo erat ratio, cur alii sunt dæmones ignei, videlicet qui tenuissimo & rarissimo induuntur

aere;